

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 250/2025-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., 17. novembra 3215, Čadca, proti postupu Krajského súdu v Žiline v konaní sp. zn. 6Co/81/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom krajského súdu v konaní o jej odvolaní v civilnom spore s tým, že jej bude priznané finančné zadosťučinenie 2 000 eur.

2. Okresný súd rozsudkom z marca 2022 zamietol žalobu zo septembra 2019, ktorou sa žalobkyňa proti sťažovateľke domáhala vrátenia daru – polovičného podielu na zastavaných plochách a nádvoriach s výmerou 292 m². Sťažovateľke proti žalobkyni priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Proti tomuto rozsudku sa žalobkyňa v júni 2022 odvolala a jej odvolanie bolo predložené krajskému súdu 14. októbra 2022. Sťažovateľka rozhodnutie krajského súdu urgovala v auguste a októbri 2023. Napokon 20. februára 2025 podala sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú predsedníčka krajského súdu vybavila 13. marca 2025 ako dôvodnú, no neprijala ďalšie opatrenia, keďže krajský súd 12. marca 2025 verejne vyhlásil rozsudok, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu a sťažovateľke bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 12. mája 2025.

3. Sťažovateľka zdôrazňuje, že pre celé odvolacie konanie od jeho začiatku v roku 2022 je príznačná nečinnosť súdu. Uvádza, že nekonanie o odvolaní žalobkyne značne vplýva na jej postavenie úspešnej strany. Sťažovateľka odkazuje na rozhodnutia ústavného súdu, podľa ktorých primeraný čas na prípravu odvolacieho konania je deväť mesiacov (II. ÚS 829/2015) a ústavne akceptovateľná doba odvolacieho konania je jeden rok (IV. ÚS 559/2021).

4. Krajský súd k ústavnej sťažnosti uviedol, že vec bola medzičasom právoplatne skončená, a tým bola odstránená právna neistota sťažovateľky. Predĺženie konania bolo zapríčinené opakovanými zmenami v zložení senátu a vyšším počtom nerozhodnutých vecí v tomto senáte. Krajský súd zároveň zdôraznil, že konanie vo veci sťažovateľky predstavovalo skutkovo náročnejšiu vec, keďže vo veci bolo vypočutých viacero svedkov a dokazovanie na okresnom súde bolo rozsiahle.

5. Sťažovateľka k tomu uviedla, že nesúhlasí s tvrdením krajského súdu o tom, že išlo o skutkovo zložitú vec, keďže okresný súd rozhodol na druhom pojednávaní.

II.

6. Ústavná sťažnosť je nedôvodná. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (I. ÚS 167/03). Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03), sa zohľadňujú kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Prihliada sa aj na predmet sporu a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09).

7. Krajský súd o odvolaní vo veci sťažovateľky rozhodoval od októbra 2022 do marca 2025, teda dva a pol roka. Zmeny v zložení senátu boli následkom organizačných zmien, ktoré nie je možné pričítať na ťarchu sťažovateľky, no k predĺženiu konania nepochybne prispeli. I napriek tomu, že na okresnom súde bolo vypočutých viacero svedkov, krajský súd vo veci rozhodol bez toho, aby bolo potrebné doplnenie dokazovania. Predmetom konania bola žaloba o vrátenie daru, ktorým bol spoluvlastnícky podiel k drobnému pozemku. Z toho nemožno vyvodiť, že by šlo o právne zložitú vec, osobitne ak rozhodovanie o vrátenie daru tvorí bežnú agendu civilných súdov. Na strane druhej však nemožno dospieť ani k tomu, že by vec sťažovateľky bola pre ňu osobitne významná.

8. Napriek tomu, že krajský súd nekonal optimálne, s ohľadom na okolnosti veci nemožno dospieť k záveru, žeby došlo k porušeniu ústavných práv sťažovateľky. Určitá miera jej právnej istoty bola nastolená už rozhodnutím okresného súdu. Predovšetkým však sťažovateľka ústavnú sťažnosť podala v čase, keď vzhľadom na to, že v konaní bola zastúpená advokátom, už musela vedieť o pre ňu pozitívnom rozhodnutí krajského súdu. Táto skutočnosť nezanedbateľne oslabuje pocity právnej neistoty sťažovateľky. Sťažovateľka mala dostatočný časový priestor napadnúť ústavnou sťažnosťou porušenie svojich práv v čase, keď krajský súd vo veci ešte konal, a nie až v čase, keď krajský súd už priebeh konania nemohol ovplyvniť.

9. Skutkové okolnosti veci sťažovateľky sú takmer zhodné ako skutočnosti, z ktorých ústavný súd v obdobnej veci (rovnaká dĺžka konania o odvolaní a podanie ústavnej sťažnosti v jeho záverečnej

fáze) dospel k záveru o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti (III. ÚS 278/2025). I vo veci sťažovateľky zistené prieťahy v postupe krajského súdu neodôvodňujú záver o porušení jej ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote. Vzhľadom na osobitné skutočnosti veci sťažovateľky nebol dôvod na použitie všeobecných záverov vyjadrených v rozhodnutiach ústavného súdu (II. ÚS 829/2015 a IV. ÚS 559/2021), ale posúdenie jej ústavnej sťažnosti z pohľadu konkrétneho záveru ústavného súdu v obdobnej veci (III. ÚS 278/2025).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2025

Robert Šorl
predseda senátu